

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Dyslalia				
3. Kod przedmiotu	<i>II Ped. D6.9</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Anna Mieszczak-Rajczakowska , mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Wiedza z zakresu rozwoju mowy dziecka oraz podstawy klasyfikacji zaburzeń mowy.				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Omówienie definicji, rodzajów oraz kryteriów podziału dyslali.
C2	Przekazanie pogłębionej wiedzy dotyczącej rodzajów oraz przyczyn wad wymowy występujących w dyslalii.
C3	Analiza sposobów wywoływania głosek w dyslalii
C4	Charakterystyka metodyki postępowania terapeutycznego w dyslalii.
C5	Omówienie psychodydaktycznych konsekwencji zaburzeń mowy.
C6	Analiza znaczenia oddziaływań profilaktycznych w zakresie dyslalii.
C7	Ukształtowanie u studentów umiejętności przeprowadzenia postępowania diagnostyczno-terapeutycznego u osób z dyslalią
C8	Rozwinięcie umiejętności dyskusji i pracy w grupie

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Zna w pogłębionym stopniu pojęcie dyslali, podaje jej rodzaje oraz kryteria podziału.	W	C1
EU2	W pogłębionym stopniu rozumie i opisuje rodzaje oraz przyczyny wad wymowy występujące w dyslalii.	W	C2

EU3	Potrafi w pogłębionym stopniu objaśnić sposoby wywoływania głosek w dyslalii.	W, U	C3
EU4	Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat sposobów, metod, form pracy diagnostycznej i terapeutycznej z dzieckiem z dyslalią.	W, KS	C4
EU5	Zna w pogłębionym stopniu psychodydaktyczne konsekwencje zaburzeń mowy.	W	C5
EU6	Jest świadomy znaczenia oddziaływań profilaktycznych w zakresie dyslalii.	U	C6
EU7	Projektuje diagnozę i terapię dziecka z dyslalią	KS, U	C7
EU8	Aktywnie i kreatywnie uczestniczy w zajęciach	KS	C8

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Definicja dyslalii, rodzaje, kryteria podziału	W	EU1
TK2	Rodzaje i przyczyny wad wymowy w dyslalii	ĆW	EU2
TK3	Sposoby wywoływania głosek w dyslalii	W, ĆW	EU3
TK4	Metody i formy pracy diagnostycznej i terapeutycznej z dzieckiem z dyslalią	W	EU4
TK5	Psychodydaktyczne konsekwencje zaburzeń mowy	W	EU5
TK6	Znaczenie oddziaływań profilaktycznych w dyslalii	ĆW	EU6
TK7	Projektowanie diagnozy i terapii dziecka z dyslalią	ĆW,	EU7
TK8	Aktywne i kreatywne uczestnictwo w zajęciach	ĆW	EU8

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	A..Hamerlińska-Latecka, Dyslalia : psychospołeczny aspekt terapii logopedycznej, Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2012, Jastrzębowska G., Pelc—Pękala O., Diagnoza i terapia zaburzonego rozwoju mowy, w: Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki. Tom2, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2003. Marta Bogdanowicz, Anna Adryjanek, Małgorzata Rożyńska, Uczeń z dysleksją w domu: poradnik nie tylko dla rodziców, Wydawnictwo Pedagogiczne Operon, Gdynia 2007
Literatura uzupełniająca	Anna Sołtys-Chmielowicz, Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka, 2016 Pluta-Wojciechowska Danuta, Dyslalia obwodowa. Diagnoza i terapia logopedyczna wybranych form zaburzeń, 2021

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią.
Formujące	Dyskusja na zajęciach
Podsumowujące	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU2	TK2	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU3	TK3	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU4	TK4	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU5	TK5	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU6	TK6	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU7	TK7	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny
EU8	TK8	D-Opracowanie diagnozy i programu terapii logopedycznej dziecka z dyslalią. F-Dyskusja na zajęciach P-Egzamin ustny

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01
EU2	PED_II_W02

EU3	PED_II_W02, PED_II_U02
EU4	PED_II_W07, PED_II_K02
EU5	PED_II_W02
EU6	PED_II_U06
EU7	PED_II_K02, PED_II_U07
EU8	PED_II_K07

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	20
Przygotowanie do zajęć	25
Czytanie literatury	35
Przygotowanie do egzaminu	20
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.